

Νούτσου Φαίδρα
Κάλβου 3
452 21 Ιωάννινα

Νέα Κατσανοχωρίων

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΤΣΑΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2001 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 50

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 50ου ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Χαράς ευαγγέλια για την έκδοση του 50ού φύλλου της εφημερίδας μας, πραγματοποιήθηκε το όνειρο του επιτίμου προέδρου μας **κ. Χρήστου Γεραλέξη και του παλαιμάχου δημοσιογράφου Γιώργου Χίτα που δειλά-δειλά την 1η Αυγούστου του 1988**, κυκλοφόρησαν το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας, για να προβάλλουν την περιοχή μας, να συμβάλλουν στην οικονομική και πολιτιστική ζωή του τόπου, να ενημερώσουν τους ξενητεμένους μας στα θέματα που απασχολούν τον τόπο μας.

Τα χρόνια κύλησαν και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο συνέχισε με αγάπη και ζήλο την έκδοση της εφημερίδας μας. «**ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ**». Ανακάλυψε νέους και άξιους ανταποκριτές σ' όλα τα χωριά κι' έτσι πλούτισαν την εφημερίδα μας με ύλη που στο φως νέα ιστορικά δεδομένα από ανασκαφές που έγιναν στα χωριά μας, ξανάφεραν στη μνήμη μας τα ήθη και έθιμα των χωριών μας, παροιμίες, τραγούδια και πολλά άλλα, ανεβάζοντας έτσι την εφημερίδα μας πολύ ψηλά, από 6/σέλιδη έγινε 8/σέλιδη και στη συνέχεια 12/σέλιδη, έγχρωμη και σήμερα α-

νταγωνίζεται για την πρωτιά απ' όλες τις επαρχιακές εφημερίδες του νομού μας.

Σαν πρόεδρος του Συλλόγου Κατσανοχωριτών Ιωαννίνων και υπεύθυνος της εφημερίδας, ευχαριστώ όλους τους ανταποκριτές που βοήθησαν στη βελτίωσή της, ευχαριστώ όλους που μας έστειλαν διάφορες εργασίες και ιδιαίτερα τον **κ. Δημ. Ζάνη, τον Κ. Γιώργο Χίτα** που παρά τα 84 χρόνια του συνεχίζει να γράφει τα νέα του χωριού του και όχι μόνον, και τον **κ. Γεώργιο Μπούρη**.

Ευχαριστώ όλους ΕΣΑΣ που μας βοηθήσατε με τον οβολό σας όχι μόνο να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας προς την εφημερίδα αλλά και να βραβεύουμε κάθε χρόνο δύο μαθητές των χωριών μας που φοιτούν στο Γυμνάσιο Κουτσελιού, να βοηθάμε 3-5 φτωχές οικογένειες το χρόνο, να κόβουμε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα στα χωριά μας, για την ανύψωση του ηθικού των διαμενόντων εκεί όλο το χρόνο και έχουν την ανάγκη της συμπαράστασής μας.

Παρακαλούμε το Θεό να δίνει σε όλους μας δύναμη και υγεία, για να συνεχίσουμε την προσπάθειά μας για την ανύψωση του επιπέδου ζωής των Κατσανοχωριτών, σ' όλους τους τομείς.

ΣΤΕΦ. ΤΣΕΛΙΚΗΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988: Επέτειος έκδοσης της εφημερίδας

Το θεωρούμε σαν υποχρέωσή μας κάθε χρόνος που κλείνει απ' την έκδοση της εφημερίδας μας, κάτι να γράφουμε.

Ήταν, και είναι, και θα είναι στο κύλισμα του ασταμάτητου χρόνου, κάτι το απαραίτητο για την περιοχή μας να έχει φωνή. Νάναι ο κρίκος συνδέσμου των απανταχού ταξιδεμένων συμπατριωτών μας. Και δεν είναι λίγοι. Ανέρχονται σε χιλιάδες.

Με την έκδοση λοιπόν μαθαίνουν τη ζωή στα πατρώα χωμάτα, αλλά και τη ζωή και δραστηριότητες των ταξιδεμένων.

Μάλιστα τώρα που έγινε και Δήμος ο κρίκος σύνδεσης είναι πιο απαραίτητος. Και η εφημερίδα μας επιφορτώθηκε τον ωραίο, τον πατριωτικό αυτό ρόλο και αποστολή.

Αλλά ας ελθουμε στην επέτειο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988!!!

Κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο. Στο πανηγύρι το πανκατσανοχωρίτικο διενεμήθηκε η εφημερίδα. Σαν νεογέννητη ήταν και μικρούλα. Πάντως είχε φωνή αγάπης και σύνδεσης όλων μας. Και από τότε μέχρι σήμερα τα πρώτα βήματά της είναι άλματα. Είναι αξιοσημείωτη η εμφάνισή της και σε όγκο και σε περιεχόμενα. Αγκαλιάστηκε για καλά. Οι πρωτεργάτες τη χαιρούνται και οι σημερινοί που επέτυχαν στον ωραίο αυτό πνευματικό αγώνα κάνουν το πάν για τη συνεχή βελτίωση της έκδοσης και σε όγκο και σε περιεχόμενα. Προσπάθειες όντως άξιες επαίνου και γι' αυτούς αλλά και για τις χιλιάδες των συμπατριωτών που αναμένουν το φύλλο της. Και την ενισχύουν και οικονομικά, αλλά και με γραπτά τους. Αλλά κι' ο Δήμος από την πλευρά του προσφέρει βοήθεια με τις σε κάθε φύλλο ανακοινώσεις του για τις δραστηριότητες το τι επιτυγχάνεται. Την ίδια βοήθεια προσφέρουν και οι οργανώσεις των ταξιδεμένων μας.

Μπράβο τους, Αγκάλιασμα πατριωτικό. Με γνώμονα, ό,τι ο καθένας μας μπορεί για το καλό, την ανάπτυξη της περιοχής. Οι διαμένοντες για καλύτερες συνθήκες μέρες και οι ταξιδεμένοι να λαχταρούν να βρεθούν όσο ο καθένας μπορεί περισσότερο κοντά στα άγια χώματα που πρωτοπερπάτησαν, που έπαιξαν, που, που κι' άλλα...

Τελειώνοντας ασφαλώς εμείς, οι πρωτεργάτες, με επικεφαλής τον αγαπητό από όλους μας φίλο γιατρό Χρήστο Γεραλέξη, χαιρόμαστε για τη συνεχή έκδοση της Εφημερίδας μας, αλλά και της όλο βελτιωμένης εμφάνισής της και σε όγκο και σε περιεχόμενα.

Σιγά-σιγά στις «τάξεις» της θα πρέπει να περνούν και νέοι. Και έχουμε και με προσόντα και ζήλο απ' όλους.

Γ. ΧΗΤΑΣ

Η κινητή τηλεφωνία και η ασυδοσία του Έλληνα καταναλωτή

Γεωργίου Θ. Μπούρη

Είναι γεγονός ανμφισβήτητο, πως η κοινωνία μας σήμερα διέρχεται σοβαρή κρίση. Επικρατεί δηλαδή ανάμεσά μας, το φαινόμενο της ανασφάλειας, από τη μια μεριά και από την άλλη, ένα κόμπλεξ ασυδοσίας και ανευθυνότητας. Μια άκρως επικίνδυνη κατάσταση, θα μπορούσε να πει κανείς, που θα πρέπει να μας κάνει περισσότερο συγκρατημένους και προσεχτικούς.

Η μόλυνση του περιβάλλοντος, η μάζα των πυρκαγιών, η σταδιακή άνοδος της θερμοκρασίας, η υποχώρηση των υδάτινων αποθεμάτων, το άγχος, τα ναρκωτικά, η ακαταλληλότητα των τροφών, η ανεργία, με τις ανησυχητικές διαστάσεις, που πήρε τον τελευ-

ταίο καιρό και ο ξέφρενος καταναλωτισμός, είναι τα χαρακτηριστικά εκείνα στοιχεία, που συνθέτουν την πραγματική εικόνα της ζωής και φέρουν τον σύγχρονο άνθρωπο αντιμέτωπο με μια σειρά από πρωτόγνωρα προβλήματα.

Και επειδή το όλο θέμα είναι τεράστιο σε όγκο, αλλά και σε βάθος, θεωρώ σκόπιμο να ασχοληθώ με μια και μόνο πτυχή του. Να κριτικάρω-καλοπροαίρετα πάντα- το νέο φρούτο της κινητής τηλεφωνίας, που μας συνεπήρε κυριολεκτικά. Που χωρίς να το αντιληφθούμε, ανέβασε το ήδη βεβαρημένο κόστος της ζωής και προκάλεσε σύγχυση,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΡΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Απ' τη σκοπιά της ζωής Να λιγοστέψουν τα απατηλά αδικήματα

Του ΔΗΜ. ΖΑΝΗ

Είναι γεγονός, ότι όλοι οι άνθρωποι απ' τη ίδια τη φυσική τους διάπλαση, είτε σαν άτομα, είτε σαν κοινωνικές ομάδες, διαπράττουμε διάφορους τρόπους, ανάλογα απ' τη θηλά αδικήματα προς κάθε κατεύθυνση.

Όμως, πολλές φορές για να αποκτήσουν όσο μπορούν περισσότερα φανταχτερά, αλλά παράλογα αγαθά, διαπράττουν ασίγηστα καλομελετημένα αδικήματα, που βασανίζουν αδικαιολόγητα την ανθρωπινή αξιοπρέπεια.

Κ' όλα αυτά, χωρίς καν' να υπολογίσουν τις διάφορες τιμωρίες, και ανάλογες ηθικές επιπτώσεις που θα έχουν στη ζωή τους. Όταν βέβαια τους ξεσκεπάσει ο αδέκαστος χρόνος- ο κύριος της αλήθειας.

Ακόμα, ούτε τη γνωστή λαϊκή σοφή παροιμία που λέει: «**Αυτός που κολυμπάει στα αδικαιολόγητα αδικήματα, θα πνιγεί στη θλίψη**».

Όλα αυτά τα δυσάρεστα γεγονότα, τα μαθαίνουμε καθημερινά απ' τα διάφορα μέσα ενημέρωσης, αλλά και από διάφορες υπεύθυνες πηγές που μας απειλούν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΡΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Αρχαιρεσίες

Το διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, στην τελευταία συνεδρίασή του, αποφάσισε τη διεξαγωγή εκλογών για το νέο Δ/κό Συμβούλιο την πρώτη Κυριακή του Δεκεμβρίου 2001, με επαναληπτική τη δεύτερη Κυριακή 9/12/2001, σε περίπτωση μη απαρτίας, στο γραφείο του Συλλόγου μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Γ. Χήτας γράφει και σχολιάζει

Αξίζουν επαίνους

Σε άλλες σελίδες γράφουμε για την επέτειο έκδοσης της εφημερίδας μας. Θα ήταν παράλειψη να μη εξάγουμε τις προσπάθειες της σημερινής Διοίκησης του Συλλόγου Κατσάνων στα Γιάννινα, αλλά και των Συλλόγων συμπατριωτών μας Κατσάνων σε άλλες πόλεις, για την αγάπη που δείχνουν για την εφημερίδα μας.

Αναγνωρίστηκε απ' όλους ότι αποτελεί κρίκον σύνδεσης όλων μας. Ευχές μας τώρα με την επέτειο, να κάνουμε όλοι μας κάθε προσπάθεια για συνέχεια το καλύτερο, να γίνει ένας τέλειος καθρέφτης της ζωής, κίνησης, και προόδου, τόσο στο κάθε χωριό όσο και γενικά στο Δήμο. Καθρέφτης της ζωής των ταξιδευμένων μας, όπου κι' αν βρίσκονται. Να αλληλομαθαίνουμε την πρόοδο μας που θα μας χαροποιεί όλους.

Τέλος θα ήταν παράλειψη να μη εξάγουμε και την από το Δήμο μας, σε κάθε έκδοση, την πλήρη ενημέρωση ό-τι έγινε στο Δήμο και γενικά και σε κάθε χωριό.

Ακόμα και το τι πρόκειται να γίνει. Θυμάσαι η ενημέρωση και για τις εκδηλώσεις που με πρωτοβουλία του και προγραμματισμό γίνονται. Ενημέρωση που ασφαλώς μας χαροποιεί γιατί δεν μπορεί ο καθένας να γνωρίζει τι έγινε και τι γίνεται σε κάθε διαμέρισμα, αλλά και γενικά για την περιοχή. Τα μαθαίνουμε όλα αυτά απ' την εφημερίδα μας, που έτσι καθιστά και το απαραίτητο της έκδοσής της.

Τα γηρατειά του χθες και σήμερα και του αύριο...

Στο προηγούμενο φύλο της εφημερίδας μας ο γνωστός συνταξιούχος δάσκαλος Γιώργος Μάργαρης μας χάρισε μια θαυμάσια περιγραφή για τα γηρατειά. Για τους απόμαχους της δουλειάς και μαχητές τώρα του χρόνου. Τους ανθρώπους και η εκατονηταετία που πέρασε ήταν όλο γεγονός. Πόλεμοι, πείνα, «φτώχεια με το σακί» στη ζωή μας. Σε σύγκριση τα τότε με τα σημερινά είναι αν ζούμε σήμερα σε παράδεισο... Χιλιάδες αυτοκίνητα, πλοία, αεροπλάνα κι' άλλα. «Κράτ» το κομμάτι και λάμπει το σπίτι. «Γκρυγ» το τηλέφωνο κι' έχεις επαφή με όλο τον κόσμο σ' όλα τα μήκη και πλάτη της Γης... Νέρο άφθονο σπίτι σου, κι' άλλα πολλά - πολλά αμέτρητα. Σωστός αλήθεια Παράδεισος... Νοσοκομεία, δρόμοι, σχολεία στην εντέλεια. Κι' όσο προχωρούν τα χρόνια όλο και κάτι προστίθεται. Στο κάτι είναι και τα ταξίδια στο διάστημα! Στον ουρανό να ταξιδεύουν άνθρωποι. Πάτησαν και το φεγγάρι. Αρχές αυτά. ποιός ξαίρει τα παραπέρα.

Κι' όσο προχωρούν τα ασταμάτητα, άσωτα χρόνια όλο και κάτι προστίθεται στον «επίγειο Παράδεισο».

Αυτά έρχονται στο νου των σημερινών «απομάχων της δουλειάς», που όπως ορθά παρατήρησε ο αγαπητός φίλος Γιώργος Μάργαρης, πόσο ευχάριστη του είναι μια συνάντηση, για να τα αναμνησθούν όλα αυτά, τα «παλιλά» και τα «σημερινά». Να κάνουν σύγκριση και να καταλήγουν στο πόσο προοδεύσαμε. Αλλά και πόσο θα προοδεύσουμε.

Αυτή η συνάντηση ή μάλλον οι συναντήσεις (να είναι δηλ. πολλές) θα τους χαρίσει χαρά. Και μπορεί να γίνεται στα ΚΑΠΗ ή και σε χώρους άλλους πάγκα και πλατείες, κέντρα αλ-

λά και στο τηλέφωνο ακόμα. Θα δίνει αλήθεια χαρά, με γέλια και αστεία, με αναστολές με συγκρίσεις κι' άλλα...

Κέντρισμα αλήθεια το γράψιμο του φίλου Μάργαρη για τέτοιες συναντήσεις. Ας τις επιδιώκουμε λοιπόν. Και στις πόλεις και στα χωριά. Θα φρασκαρίζονται όλα τα πολυκύμαντα των περασμένων χρόνων που είναι πάμπολλα και δυστυχώς τα πιο πολλά όχι και καλά. Δυό όψεις η ζωή».

Το κάθε χρόνο φρεσκάρισμα...

Ο Σεπτέμβριος... βάζει σφραγίδα στις πάμπολλες εκδηλώσεις που άρχισαν απ' τον Απρίλη. Πάσχα, πανηγύρια, άφιξη ξενιτεμένων για ξεκαλοκαίριασμα στα πατρώα χώματα, για συναντήσεις με συγγενείς και φίλους, για λίγη ή και μεγάλη αναπόληση απ' τα περασμένα - και κυρίως σαν παιδιά - κι' άλλα πολλά - πολλά.

Κι' απ' το Σεπτέμβριο, όπως είπαμε, επάνοδο στα ίδια όπου ο καθένας έχει το κατοικίδιο του και τη δουλειά του.

Καλή αλήθεια αυτή η μικρή ή μεγάλη μετακίνηση, που όπως όλοι μας πιστεύουμε φρεσκάρει αναμνήσεις. Απαραίτητη μια τέτοια μετακίνηση απ' το μονότονο της καθημερινότητας.

Ευχές μας και του χρόνου να τους έλθουν όπως ποθούν. Για φρεσκαρισμό ή και προσθήκη ακόμη... Αθάνατα τα χωριά ότι κι' αν είναι μεγάλα ή μικρά, πλούσια ή φτωχά...

Τοπικές ενδυμασίες

Σε πανηγύρια κι' άλλες εκδηλώσεις βλέπουμε και στα χωριά μας όμολους μικρών και μεγάλων παιδιών και κοριτσιών, με τοπικές ενδυμασίες, παλιών χρόνων ασφαλώς με τα ωραία φουστάνια κεντισμένα με χάντρες κι' άλλα. Βέβαια δεν... απουσιάζουν και τα τσαρούχια με φούντες καθώς και τα άσπρα «τσουρέπια». Κατσάνικες αυτές οι παραπάνω ενδυμασίες όπως κι' οι κεντημένες ποδιές. Φουστανελοφόρους και με «μπουραζάνες» κάπου - κάπου ήταν τα πολύ παλιά χρόνια και κυρίως από γερόντους.

Άσχετα σε ποιά χρόνια υπήρχαν, ήταν πάντως Ελληνικά. Και να διατηρούνται σε κάτι τέτοιες εκδηλώσεις δεν είναι και άσχημο. Απόδειξη πως υπάρχουν άνθρωποι και θα υπάρχουν που θα τα παρουσιάζουν κυρίως σε πανηγύρια κι' άλλες ακόμη εκδηλώσεις. Είναι της ένδοξης ελληνικότητας το «νάμα». Τσαρούχια και φουστανέλλα...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στον αγαπητό μας ανεψιό Δημητράκη Γ. Παπαγεωργίου για τους γάμους του, του ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΤΟΥ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θερμά συγχαρητήρια στη λατρευτή μου εγγονή Αλεξάνδρα, που πήρε το πτυχίο της Αρχαιολο-

γίας με άριστα, της εύχομαι πάντα ευτυχία.

Η γιαγιά της
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΚΑΡΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 7 Ιουλίου πέθανε η Αντιγόνη Κανδύλη, σύζυγος του Παναγιώτη Κανδύλη, υπάλληλος της Εισαγγελίας Ιωαννίνων.

Η κηδεία έγινε την επομένη 8 Ιουλίου στον Ιερό Ναό της Περιβλέπτου.

Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά της.

ΔΙΑΦΟΡΑ του Στ. Τσελίκη

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΜΑΣ ΣΗΜΕΡΑ

Τέλος και για φέτος τα πανηγύρια που άρχισαν από την Αετορράχη και τέλειωσαν μ' αυτό της Τσιούκας (Ελληνικού). Όλες αυτές τις εκδηλώσεις παρακολουθούν μικροί και μεγάλοι απ' όλα τα χωριά. Κάθονται στα ωραία στρωμένα με τραπεζομάντηλα τραπέζια και γεύονται τους εκλεκτούς μεζέδες. Μερικά χωριά εκτός από το σουβλάκι και τα κοτόπουλα, διαθέτουν και αρνί στη σουβλά και βραστή γίδα. Αφού αδειάζουν κάμποσα μπουκάλια... αρχίζουν να συζητούν τα περασμένα, θυμούνται τα παιδικά τους χρόνια, τα χρόνια που έζησαν στο χωριό, μιλούν για τις καλές πλευρές των χωριών και τις ανάγκες τους και όλοι τους είναι πρόθυμοι να προσφέρουν στους Συλλόγους, την εφημερίδα μας που πάντα φροντίζουν για το καλό των χωριών μας και την ανύψωση του επιπέδου της περιοχής μας γενικότερα.

Κάποια στιγμή, αφού ανάψει το κέφι, πίνουνται όλοι στο χορό και οι χορευταράδες βρίσκουν την ευκαιρία να δείξουν τις φιγούρες τους τα πολλά τσαλιμάκια τους, όπως λέμε. Το γλέντι τελειώνει στις 5η 6 το πρωί με το τραγούδι... Έμπνα κι' έφεξε και πάει η πουλιά γιόμα...

Κατάκοποι γυρίζουν στα σπίτια τους και απολαμβάνουν τον ύπνο τους.

Σήμερα τα πανηγύρια μας αρχίζουν πολύ αργά, 11-12 το βράδυ συγκεντρώνεται ο κόσμος, πήραμε φαινόται τις συνήθειες των νεαρών που πηγαίνουν στα μπαρ μετά τη 12η νυκτερινή και φεύγουν ξημερώνοντας.

Πόσο έχουν αλλάξει οι συνήθειες που είχαμε κάποτε...

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΕΡΗΜΩΝΟΥΝ

Παρά την καλή και επαινετή προσπάθεια των Δήμων μας' όλη την επαρχία της πατρίδας μας, όπως την εξασφάλιση νερού, την προμήθεια απορριματοφόρων αυτοκινήτων για την καθαριότητα των διαμερισμάτων τους, ασφαλοποίηση των περισσότερων δρόμων, με σκοπό να βελτιώσουν το επίπεδο ζωής των διαμενόντων ακόμα στα χωριά, δυστυχώς τα χωριά μας αδειάζουν, τα χωριά μας ερημώνουν. Όταν πεθαίνουν οι μεγαλύτεροι, τα σπίτια κλείνουν και οι ανιές χορταριάζουν, γιατί οι νέοι έφυγαν για τις μεγάλες πόλεις να βρουν δουλειά, να ζήσουν κάπως καλύτερα, να μορφώσουν τα παιδιά τους και δεν ξαναγυρίζουν πια, παρά σαν επισκέπτες για λίγες μέρες το καλοκαίρι.

Σε μια 15/ετία περίπου που θα φύγουμε κι' εμείς οι ηλικιωμένοι για το μεγάλο ταξίδι... το πρόβλημα θα ενταθεί και δεν θα βλέπεις άνθρωπο να κυκλοφορεί στους δρόμους, ούτε κανό ν' ανεβαίνει από τα τζάκια...

Τι θα γίνει λοιπόν, το πρόβλημα είναι γνωστό, το γνωρίζουν οι αμοδιότι, καθημερινά γράφονται πολλά άρθρα για το θέμα αυτό και προτείνονται διάφορα μέτρα, τα οποία δυστυ-

χώς παρά τη θέληση και την προσπάθεια των αρμοδίων, δεν αποδίδουν. Θ' αφήσουμε λοιπόν τα χωριά μας να σβήσουν; αυτά τα χωριά που προμήθευαν τις πόλεις ανθρώπους με καθαρά μυαλά, και βοηθούσαν στην οικονομία, στον πολιτισμό και σ' όλους τους τομείς για το καλύτερο της ζωής;

Θ' αφήσουμε τα χωριά μας που εφοδίαζαν τις πόλεις με κάθε είδους τρόφιμα; Αυτά τα χωριά που κάποτε έδιναν στο στρατό χιλιάδες ηλιοκαμένους νέους οι οποίοι διακρίθηκαν στους μέχρι τώρα πολέμους κατά της πατρίδας μας.

Μπήκαμε στον 21ο αιώνα και οι κάτοικοι των χωριών πάντα θα υψώνουν τη φωνή τους τους αρμοδίους για να πετύχουν τη βελτίωση της ζωής τους και ο ευλογημένος αυτός τόπος, κάποτε να γίνει ένας μικρός παράδεισος. Δε θα χάσουμε ποτέ το κουράγιο και τη δύναμή μας γιατί πάντα ελπίζουμε να βρεθεί λύση για το σοβαρό αυτό πρόβλημα της ερημωσης των χωριών μας.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Χωριό μου, όταν σε σκέφτομαι κοντά σου θέλω να γυρίσω να κάτσω να ξεκουραστώ, με σένα να μιλήσω.

Και να μου πεις τον πόνο σου, πούμεινες μοναχό σου, πούχασες τόσες ομορφιές που είχες στον καιρό σου.

Ξέρω, χωριό μου, σήμαξες τα τζάκια δεν καπνίζουν στους φούρνους, τα πουρνάρια σου επάψανε να τρίζουν.

Έχασες, χωριούδάκι μου, τον κόσμο απ' τα μπαλκόνια και των παιδιών σου τις φωνές που ακούγονταν σ' τ' αλώνια.

Το κούτσουρο μεσ' στη γωνιά και όλοι στο παραγώνι λογιής-λογιής λουλουδικά στο κάθε σου μπαλκόνι.

Φωνές, τραγούδια και χαρές στο θέο και στον τρύγο και δεν εχολοσκάγαμε είτε πολύ, είτε λίγο.

Τραγούδια εις την εκκλησιά, τραγούδια στα μπαλκόνια, τραγούδια οι βοσκοί παντού, φωνές πουλιών στα κλώνια.

Τώρα ούτε βελάσματα, ούτε πουλιά στα κλώνια, ούτε εκείνες οι φαυλές πούχαν τα χελιδόνια.

Λες κι' όλα τους μοιρολογούν, χωριό μ' τη μοναξιά σου τι είχες και τι σούμεινε που φύγαν τα παιδιά σου.

Ξέρω χωριό μ' πως καρτερείς τον κόσμο σου σα μάννα και πως για πάντα θα χτυπάς μοναχική καμπάνα.

Και σεις, φίλοι συγχωριανοί, μονιάστε κι αγαπίστε. Τώρα μια χούφτα εμείνατε, λίγη αγάπη δείξτε.

Τα μίσση και οι φαγωμοί κάνουν κακό στον τόπο και δεν βοηθείται το χωριό χωρίς μυαλό και κόπο.

Βοηθήστε και το σύλλογο, που τόσα έχει φτιάξει, βοηθήστε τον, συγχωριανοί, κάτι μπορεί ν' αλλάξει.

Και συ χωριό μ' να καρτερείς σαν άσβηστο καμίνι και χτύπα την καμπάνα σου. Κάτι μπορεί να γίνει...

του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Θ. ΔΕΜΠΡΗ
Από την έγκριτη εφημερίδα
(Ηπειρωτικό Μέλλον).